

Καὶ ἐπὶ μεγάλου δὲ δακτυλίου, διατηρουμένου κίου τοῦ παρέστησεν ἀκριβέστατα αὐτὸ τὸ εἶδος ἐν τινὶ πλούσιᾳ συλλογῇ, παρίσταται τὸ αὐτὸ γλυπτεῖον τῶν Ῥωμίων γλυπτῶν.

Νόμισμα Θανατηφόρων.

πικρὸν ἔργον, ἀλλὰ ἡλλοιωμένον ὁπωσοῦν ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον, διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἀδεξιότητα τοῦ τεχνίτου. Εἶναι δὲ τὸ ἐπόμενον

Δακτυλιδόλιθος.

Ἄτταλος ὁ Β'. ὠκοδόμησεν ἐν Κυζίκῳ πολυτελέστατον ναὸν εἰς τιμὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀπολλωνίδος, καὶ κατεκόσμησεν αὐτὸν διαφόροις γλυφαῖς, σκέσιν ἐχοῦταις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως. Οὕτως ἐπὶ δεκαεννέα κίωνων ἐγλύφεν ἐντὸς τοῦ πύλου αὐτῶν πίνακας παριστῶντας σκηνὰς οὐκ ἐκείνης καὶ ἀφοσιώσεως, ἐφ' ἑνὸς μὲν τὸν Ἡρακλῆα φέροντα τὴν Ἀλκμήνην εἰς τὰ Ἡλύσια, καὶ συνοικίζοντα αὐτὴν τῷ Ῥαδαμάνθαι, ἐφ' ἑτέρου δὲ τὸν Διόνυσον φέροντα τὴν Σαμέλην εἰς τὸν Ὀλυμπον, ἐπὶ τρίτου τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀρτεμιν φονεύοντας τὸν Πύθωνα, τὸν διώξαντα τὴν μητέρα αὐτῶν, ἐπ' ἄλλων τὸν Κλέοειν καὶ τὸν Βίτωνα, τὸν Ῥῶμον καὶ τὸν Ῥωμύλον, καὶ ἐφ' ἑνὸς τέλους τὸν Ζῆλον καὶ τὸν Ἀμφίονα, ἐκδικούντας τὴν μητέρα αὐτῶν Ἀντιόπην κατὰ τῶν ξηλοτύπων τῆς Δίρκης ἀνοσιουργιών. Τοὺς πίνακας τούτους, οἵτινες στηλοπινάκια ἐκλήθησαν, διότι τότε πρῶτον ἐφηρμόσθη ὁ τρόπος αὗτος τοῦ ἐγκατάκειν ἀνάγλυφα ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν κίωνων, περιέγραψαν ποιητικῶς οἱ τότε ἐπιγραμματογράφοι, μεταξὺ δὲ τῶν ἐτέρων καὶ τὸν ἀφορῶντα τὴν τιμωρίαν τῆς Δίρκης. Οὕτως ἐνῶ ὁ θαυμαστὸς βωδὸς ἔμεινεν ἐνώπιον τοῦ λαμπροῦ πρωτοτύπου, ἡ κολακεία εἴρετο πρὸς περιγραφὴν καὶ ἔπαινον τοῦ ἀφανοῦς ἀντιγράφου τοὺς ἀκολουθοῦντας ὡραίους στίχους, σωζομένους ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ, ἐξ ὧν δ' ἀριδύλως καταφαίνεται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Περγᾶμου τῷ ὄντι ἐπὶ τοῦ στηλοπινά-

Ἀμφίον καὶ Ζῆθε, δύο σκυλακεῦματα, Δίρκην κτείνετε τὴν δ', ὀλέτιν μητέρως Ἀντιόπας, δέσμον ἦν πάρος εἶχε διὰ ξηλήμονα μῆνιν· νῦν δ' ἱκέτης αὐτῇ λίσσεται ἄδυομένη.
Ἄγε, καὶ ἐκ ταύρου καθάπτειτε εἴπλακα σειρῇ, ὅρρα δέμας σύρη τῆς δε κατὰ ξυλόχου.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Ε' ΤΗΣ ΠΑΝΩΡΑΣ.

Ἀρχομένου ὅσον οὕτω τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς Πανώρας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμωμεν ἐπὶ μικρὸν εἰς τὸ παρελθόν, ἵνα ἐξετάσωμεν ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἐξεπληρώσαμεν τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν.

Ὅτε ἐξεδώκαμεν τὸ 1849 ἔτος τὴν πρώτην ἡμῶν προκήρυξιν, ὑποσχέθημεν νὰ δημοσιεύωμεν τὰ ἑφεξῆς α'. Διηγήματα. β'. Περιηγήσεις. γ'. Πραγματείας περὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. δ'. Τὰ περιεργότερα τῶν ἐπιστημῶν. ε'. Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. ς'. Ἐπικρίσεις συγγραμμάτων καὶ ἀγγελίας. ζ'. Ποιήσεις, καὶ η'. Μυθιστορήματα.

Ἐὰν, στηριζόμενοι εἰς μόνας τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἐδίδομεν τὰς ὑποσχέσεις ταύτας, ἠθέλημεν ἴσως ἀναγκασθῆναι νὰ ἐγκαταλείψωμεν ταχέως τὸ ἔργον ἡμῶν, τὸ ὅποιον, ἀναλαβόντες ἐπὶ σκοπῷ κοινῇ ὠφελείας, ἐπεθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν ὅσον ἐνεστί διαρκέστερον. Χάρης ὅμως εἰς τὴν διανοητικὴν συνδρομὴν ἣν ἐχορήγησαν προθύμως πρὸς ἡμᾶς πολλοὶ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος λογίων, ἐξαίρετως δὲ ὁ Κ. Π. Καλλιγὰς καὶ ὁ ἱατρός Κ. Ι. Δεκιγᾶλλας, καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ν. Κωστίης, Π. Ἀργυρόπουλος, Ι. Σουτσοῦ, Πέτρος Παπαρρηγόπουλος, Σ. Κουμανούδης, Θ. Ὀρφανίδης καὶ Θ. Ἀρεντοῦλης, πρὸς οὓς πάντας κηρύττομεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, διηνύσαμεν τετραετίαν, προσθέντες μάλιστα διατριβὰς καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Οὕτω, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος ἐδημοσιεύσαμεν ἱκανὸν ἀριθμὸν βιογραφιῶν ὁμογενῶν καὶ ξένων ἀνδρῶν, καὶ ὀκτὸς ὀλίγας ἱστορικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς πραγματείας, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἐπεδόθημεν πρὸς τοῦτοις καὶ εἰς ἐρεῖνας ἀρχαιολογικὰς, φυσικὰς, καὶ ἄλλας φιλολογικὰς, καὶ κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον ἐπλατύνσαμεν ἐτι μᾶλλον τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ κοινοποιούντες, ἐρροντίσαμεν πάντοτε νὰ ἐξάπτωμεν τὸν πρὸς τὴν παιδείαν πόθον καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα τῶν ὁμαγενῶν, καὶ, εἰ καὶ ἀπέχοντες πολιτικῶν συζητήσεων, δὲν ὑπεκρύψαμεν, περιστά-

σεως δοθείσης, τὴν περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων γνώμην ἡμῶν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, νομίζομεν ὅτι, λέγοντες ἐν δέοντι καὶ δεόντως τὰ συμφέροντα αὐτῶ, ἐκπληροῦμεν καθήκον.

ὑποσχεθέντες ἐξ ἀρχῆς νὰ υποβοηθήσωμεν τὴν κατ'ἀλήθειαν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Πανδώρας* καὶ διὰ τῆς ζωγραφικῆς, ἐφροντίσαμεν νὰ πλουτίσωμεν αὐτὴν καὶ διὰ διαφόρων ξυλογραφιῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ λιθογραφιῶν, ἐξ ὧν πολλὰς μὲν ἐκομίσαμεν ἐξ Εὐρώπης, πλείστας δὲ κατεσκευάσαμεν δι' ἀδροτέρας δαπάνης ἐν Ἑλλάδι, ἐπιθυμοῦντες οὕτω νὰ ζωογονήσωμεν καὶ νὰ προάξωμεν τὴν ἐγχωρίαν τέχνην.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἠγωνίσθημεν νὰ βελτιώσωμεν τὸ σύγγραμμά, ὅσον εὐμενεῖς καὶ ἐνθαρρυντικαὶ καὶ ἂν ᾧτιν αἱ προφορικαὶ καὶ ἐγγράφοι ἐπιδοκιμασίαι μεθ' ὧν τιμᾶται καθ' ἐκάστην ἡ *Πανδώρα*, ἡ ὅσον καὶ ἂν ἐπολλαπλασιάσθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον δεῖται τελειοποιήσασθαι, καὶ ὅτι δὲν ἐξεπληρώσαμεν εἰσέτι ἐντελῶς τὸ καθήκον ἡμῶν. Αἰτία δὲ εἶναι οὐχὶ ἑλλειψίς ζήλου τῶν συντακτῶν, ἀλλὰ τὸ ὑπέρογκον τῆς δαπάνης καὶ ἡ σμικρότης τῶν χρηματικῶν πόρων ἡμῶν· διότι ἡ μὲν δαπάνη, καὶ τοι γινομένη μετὰ τῆς δυνατῆς φειδοῦς, ἀναβαίνει εἰς δεκατέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀμοιβῆς τῆς συντάξεως, οἱ δὲ πόροι ἴσως κατὰ τὸ τέταρτον τοῦτο ἔτος προσεγγίσωσι τὸ ποσὸν τῶν δεκαῖς χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τοῦτο, διὰ τὴν ἑκτακτον συνδρομὴν ἣν οἱ ἐν Μυκαστρὶ τῆς Ἀγγλίας φιλόμουσοι ὁμογενεῖς καὶ προστάται τῆς *Πανδώρας* εὐηρεστήθησαν νὰ πέμψωσι πρὸς αὐτήν.

Ἀποκτήσαντες ἐκ πείρας τετραετοῦς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ *Πανδώρα* δὲν εἶναι ἀσυντελής εἰς τὴν κοινὴν ἐπίδοσιν, δὲν ἠθέλομεν διστάσει νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ ἄλλας βελτιώσεις, ἐὰν οἱ πόροι τῶν συντακτῶν ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἀμείβοντες τοὺς κόπους καὶ ἄλλων λογίων, μὴ δυναμένων, διὰ τὸ ἄπορον αὐτῶν, νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς ἀφιλοκερδῶς ὥς οἱ προμνημονευθέντες, καὶ δαπανῶντες ἀφθονώτερον εἰς τὴν ἐξεικόνισιν ἀντικειμένων καὶ προσώπων ἔθνικῶν ἅτινα θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ παραστήσωμεν ἢ νὰ ἀπαθανατίσωμεν καὶ διὰ τῆς γλυφίδος, ἠθέλομεν καταστήσει ποικιλωτέραν, διδακτικωτέραν καὶ τερπνοτέραν τὴν ὕλην. Ἀλλ' ἐν τῇ λιτότητι τῶν πόρων ἡμῶν, ἐπικαλούμεθα τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῶν φίλων τῆς ἐθνικῆς προόδου, καὶ ἰδίως τῶν ἀπ' ἀρχῆς λαβόντων ὑπὸ τὴν ἐνθερμον αὐτῶν προστασίαν τὸ σύγγραμμά. Ἡ συνδρομὴ καὶ ἡ προστασία αὕτη, κατὰ τὰς ἐνεστώσας μάλιστα περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα τῆς *Πανδώρας* προσεβλήθησαν δεινῶς, δύνανται μόναι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς, καὶ νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς συντάκτας ἀπὸ τῆς λυπηρᾶς ἀνάγκης ἥτις βιάζει αὐτοὺς νὰ παλαίωσιν ἀδιακόπως πρὸς μυρίας δυσκολίας καὶ πρὸς αἰωνίαν ἀμηχανίαν. Θέλουσι δὲ πράξει διπλασίαν εὐεργεσίαν οἱ φιλόμουσοι τῶν ὁμογενῶν, ἐὰν, συντρέχοντες τὴν *Πανδώραν*, θελήσωσι συγχρόνως

νὰ διανεῖμαται ἐν ὀνόματι αὐτῶν ἀριθμὸς τις ἀντιτύπων, εἰς σχολεῖα ἢ εἰς Δήμους ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἵνα καταστήσωσιν οὕτω κοινοτέραν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν.

Παρακαλοῦντες δὲ καὶ τοὺς συντρέξαντας ἡμᾶς διὰ τῶν σοφῶν αὐτῶν διατριβῶν, νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ τοῦ λοιποῦ τὰς φιλοτίμους καὶ εὐμενεῖς αὐτῶν χορηγίας, ἐπικαλούμεθα συγχρόνως τὴν διανοητικὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν.

Ἐπὶ τοιαύταις χρησταῖς ἐλπίσιν ἀρχόμεθα τοῦ πέμπτου ἔτους, παρακαλοῦντες τοὺς συνδρομητὰς νὰ διατηρήσωσι τοὺς κατωτέρω ὅρους·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1854.

A. P. Ραγκαβῆς.

K. Παπαρρόγη-πόπουλος.

N. Δραγούμης.

α'. Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τοῦ δ', ἔτους ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἢ ὅσοι ἄλλοι θέλουσι νὰ καταγραφῶσι τοιοῦτοι κατὰ πρῶτον, πρέπει ν' ἀπευθύνωσι περὶ τούτου αἰτησίαν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τῆς *Πανδώρας*, ἢ νὰ καταγράψωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις, ἢ τοῖς ἄλλοις ἐπιτρόποις τοῦ συγγράμματος τούτου, συναποστέλλοντες ἢ παραδίδοντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

β'. Οἱ κατὰ πρῶτον ἐγγραφόμενοι συνδρομηταί, θέλουσι λάβει δωρεὰν τὰ ἐκδοθησόμενα κατὰ τὸ λήγον ἔτος φύλλα τοῦ μυθιστορήματος Ο ΔΑΣΟΦΥΛΑΞ.

γ'. Ἡ ἀπ' εὐθείας ἐγγραφή τῶν συνδρομητῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τῆς *Πανδώρας*, εἶναι προτιμότερα διὰ τὴν ἀποφυγὴν κόπων καὶ δαπάνης. Ἀνάγκη δὲ, δι' ὅσα μάλιστα ἐρρέθησαν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀγγελίᾳ, νὰ διατηρηθῇ ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς. Ἡ ἔτησίαν συνδρομὴ εἶναι τοσοῦτω μετρία, ὥστε καὶ οἱ ἐνδεέστεροι δύνανται νὰ καταβάλλωσιν αὐτήν, ἐὰν, χάριν ὠφελείας καὶ τέρψεως, θελήσωσι νὰ οἰκονομῶσι καθ' ἡμέραν τέσσαρα ἢ πέντε λεπτά.

δ'. Οἱ ἐν Βλαχίᾳ καὶ Μολδαυίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ λαμβάνωσι τὰ φυλλάδια αὐτῶν διὰ Τεργέστης, εἶναι ἀνάγκη, διὰ τὸ ὑπέρογκον τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν ἔτησίαν συνδρομὴν τῶν 21 δραχ. ἑστὶ δρ. 5. Πρέπει δὲ νὰ κοινοποιήσωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς *Πανδώρας*.

στ'. Ἐὰν τις, λαβὼν τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ πέμπτου ἔτους, δὲν θελήσῃ νὰ γίγῃ συνδρομητῆς, παρακαλεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ ἀμέσως, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ ζημίαν εἰς τὴν *Πανδώραν*.

ζ'. Αἱ διὰ τὸ Γραφεῖον τῆς *Πανδώρας* ἐπιστολαὶ νὰ ἐπιγράφονται, πρὸς τὸν K. N. Δραγούμην.

Αἱ Συνδρομαὶ γίνονται

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ν. Πανδώρας.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τῶν
Ταχυδρομείων.
Ἐν Ἀγγλίᾳ, παρὰ τῷ ἐν Μαγγεστρίᾳ Κ. Παρμενίδῃ
56. Waterloo Road, Greek place.
Ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ Κ. Δ. Σ.
Γεωργαντιᾷ.
Ἐν Σμύρνῃ, παρὰ τῷ Κ. Ι. Μάγνῃ.
Ἐν Γαλατσίῳ, παρὰ τῷ Κ. Κ. Ζαμάνῃ.
Ἐν Κόπρῳ, παρὰ τῷ Κ. Ἐπαμ. Ι. Φραγκοῦδῃ.
Ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρὰ τῷ Κ. Κ. Θεολόγῳ.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, παρὰ τῷ Κ. Α. Αὐγερινῷ.
Ἐν Κερκύρᾳ, παρὰ τῷ Κ. Χαύλῳ Λάμπρῳ.
Ἐν Κεφαλληνίᾳ, παρὰ τῷ Κ. Σπ. Βενέτῳ.
Ἐν Ζακύνθῳ, παρὰ τῷ Κ. Σ. Σέρρᾳ.
Ἀλλεχόσε δὲ παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς Προξένοις.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΟ ΤΟ ΠΟΥΛΙ
ΕΡΩΤΑΕΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ Τ' ΑΣΚΛΑΒΩΤΟ.

Στίχοι δημῶδεις πρὸς τὴν φιλογενῇ Κ. Φωτ. Χαριλῶου
εἰς Κωνσταντινούπολιν.

« Solitudinem faciunt, et pacem appellant »
Tacitus.

1.

Πουλί μου διαδατάριχο,
Καὶ κοσμογευσιμένο,
Ἄχ, σὸ πλουτί μου ζύγωσε,
Καὶ πῆς μου τί γὰ γένω!

2.

Πουλί, γιὰ σὲ τόσαις μυρτιαῖς,
Γιὰ σέγα τόσα δάση,
Τόσοι γιὰ σὲ κίλαοιδισμοί . . .
Γιὰ μέγα μαύρη σκάσι!

3.

Ἐὼς γυρίζεις ὁτὰ βουνά,
Κ' ἐγὼ ὁτὴν ἀλυσίδα . . .
Τέσσαρους χρόνους καρτερῶ,
Καὶ προκοπὴ δὲν εἶδα.

4.

Πότ' ἐν χέρι σπλαχνικῷ
Σπαράζῃ τὰ δεσμά μου,
Τόσο πού φτερουγιάζομαι
Νὰ ὄγῳ ὁτὰ πατρικά μου, .

5.

Πότ' ἄλλο χέρι φθοιερὸν
Τὸ σφίγγῃ μοῦ κομπόνη,
Σφίγγῃ καλὰ τὰ σίδερα,
Τὰ κάγκελλα διπλόνει.

6.

Κι' ἀκούω χτυπιαῖς, κι' ἀκούω χαραῖς,
Καὶ κοσμοπαρηγῦρι,
Ἀκούω γὰ μεῦ φωνάζουνε
Ἐνὶ κάθε παραθύρῃ

7.

« Καλὰ γὰ πάθης, ἄπιστο,
« Ποῦ λευτεριά γυρεύεις!
« Ὅσαις φεραῖς τῇ νειρευτῇς
« Τὴν πλάσι ἀνακατεύεις.

8.

« Κι' ὅλο εἰμπᾶς, κι' ὅλο δαγκᾶς
« Τῆς φυλακῆς τῇ θύρᾳ,
« Μόλο ποῦ ἔξοις, πονηρῷ,
« Τ' ἔχει γραμμένο ἡ Μοῖρα.

9.

« Δὲ σοῦπαν μὲν, δὲ σοῦπαν δυὸ
« Ποῦ ἂν βγῇς ἐσὺ εἰς τὰ δάση,
« Θὰ κατεβῶνε δράκοντες,
« Κι' ὁ κόσμος θὰ χαλάσῃ;

10.

« Νερὸ, δὲν τ' ἀποζήτησις,
« Κεχρὶ, σοῦ τὸ διπλόνω,
« Καὶ ἂν σοῦ βαρένῃ τὸ κλουβί,
« Κι' αὐτὸ σοῦ τὸ χρυσόνω. »

11.

Ἐσὺ, πουλάκι ἀσκληάτωτο,
Πῶχαις φασαρίᾳ, καὶ αἰτίρῃ,
Ἦες μου τὸ πρῶτο γ' ἀγαπῶ,
Ἦ τὸ στερνὸ τὸ χέρι;

ΔΙΟΝ. ΝΕΚΤΑΡΟΠΟΥΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—ο—

1. Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι, παρακαλοῦνται ν' ἀποτίσωσι τάχιον τὸ χρέος αὐτῶν. Ἐὰν δὲ καὶ πάλιν δυστροπήσωσι, θέλομεν βιασθῇ νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν σφετερισθέντων ξένην ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ ζητήσωμεν ἀρμοδίως τὸ δίκαιον ἡμῶν.

2. Εἰς οὐδένα τῶν μὴ πληρωσάντων θέλει σταλῇ ἡ Πανδώρα τοῦ Ε'. ἔτους.

3. Πρὸς τοὺς μὴ λαβόντας εἰσέτι τὰ πέντε φύλλα τοῦ Ἀρμαντάλ τοῦ γ'. ἔτους, θέλousi σταλῇ ὅσον οὕπω, ἐκτυπούμενα ἐκ νέου.

